

Pan
Jarosław Gowin
Wiceprezes Rady Ministrów
Minister Rozwoju, Pracy i Technologii
Plac Trzech Krzyży 3/5
00 - 507 Warszawa

**PETYCJA DO WICEPREZESA
RADY MINISTRÓW**

Szanowny Panie Premierze,

działając jako

zwracam uwagę na pilną potrzebę zmiany przepisów ustawy z dnia 20 maja 2016 r. o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych.

UZASADNIENIE

Ustawa tzw. odległościowa uchwalona przez Sejm w 2016 r. stanowi poważną barierę rozwoju energetyki wiatrowej w Polsce i przez to w znaczący sposób uniemożliwia wykonanie celów związanych z OZE w naszym kraju. Przepisy te oprócz zatrzymania inwestycji budowy elektrowni wiatrowych, spowodowały również ogromne zamieszanie w planach zagospodarowania przestrzennego gmin. Przyjęto ją bez uwzględnienia konsekwencji ekonomicznych oraz społecznych. Już na etapie prac nad tą ustawą jako

zgłaszaliśmy do niej wiele zastrzeżeń. od początku swego istnienia stara się aktywnie uczestniczyć w procesie rozwoju energetyki opartej na źródłach odnawialnych. Nasze cele statutowe realizujemy poprzez podejmowanie inicjatyw inwestycyjnych dotyczących budowy instalacji OZE w naszych gminach, a także promowanie idei tworzenia energetyki prosumenckiej. Jest dla nas oczywiste, że aby można było rozwijać tę gałąź gospodarki nieodzowne są jasne i obiektywnie skonstruowane przepisy prawa, określające uwarunkowania techniczne, przestrzenne, ekonomiczne i społeczne. W miarę naszych możliwości zawsze staramy się aktywnie uczestniczyć w procesie legislacyjnym.

Jak wynika z naszych doświadczeń jedną z głównych przeszkód rozwoju OZE jest ustawa z dnia 20 maja 2016 r. o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych. Jednym z głównych celów tej ustawy było wprowadzenia tzw. zasady 10H, która nie pozwala na lokalizację wiatraków w odległości mniejszej niż 10-krotna wysokość turbiny wraz z uniesionymi łopatami. Zasada ta, najprawdopodobniej w sposób nie do końca zamierzony, nie tylko praktycznie zastopowała budowę

nowych elektrowni wiatrowych, ale także utrudniła procesy planowania przestrzennego w zakresie budownictwa mieszkalnego w gminach, w których wcześniej zlokalizowano farmy wiatrowe. Wskutek powyższego, plany i możliwości właścicieli nieruchomości położonych w pobliżu już istniejących farm, zostały w istotny sposób ograniczone, by nie powiedzieć wręcz zablokowane. Ustawa ta spowodowała chaos prawny i paraliż decyzyjny w wielu gminach. Wobec zapowiadanych przez przedstawicieli Rządu RP już od jesieni 2019 r. zmian w w/w ustawie, władze samorządów gminnych nie chcą narażać budżetów gmin na niepotrzebne wydatki oraz dodatkowy nieład prawny powstrzymują prace planistyczne dotyczące zmian w Miejscowych Planach Zagospodarowania Przestrzennego, oczekując na zmianę przepisów na szczeblu centralnym. Niestety, pomimo zapowiedzi i deklaracji płynących od przedstawicieli Rządu RP, jak również przygotowania w roku ubiegłym przez Ministerstwo Rozwoju projektu zmian w ustawie, projekt ten nie został jeszcze skierowany do prac legislacyjnych. Powoduje to coraz trudniejszą sytuację w wielu samorządach, które ze względu na zmiany ustawowe wprowadzone w 2016 r. ustawą o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych, mają poważne problemy z realizacją władztwa planistycznego gmin.

Mając na uwadze powyższe wskazujemy, iż z aprobatą przyjmujemy zaproponowany w ww. projekcie ustawy kierunek, który łagodzi zasadę 10 H. Istotne jest tu tym przede wszystkim rozwiązanie polegające na przyznaniu radom gmin uprawnień w zakresie możliwości odstąpienia od zasady 10 H, z zachowaniem przepisów dotyczących ochrony środowiska oraz po uprzednim przeprowadzeniu konsultacji społecznych. Wyrażamy nadzieję, że kierunek ten będzie kontynuowany, co wymaga jednakże skierowania przedmiotowego projektu do prac legislacyjnych.

Reasumując powyższe, w imieniu

zwracam się do Pana Premiera Rządu RP z postulatem jak najszybszego podjęcia działań zmierzających do złagodzenia skutków wprowadzonej zasady 10 H, przede wszystkim poprzez spowodowanie wszczęcia procesu legislacyjnego w oparciu o istniejący już projekt zmian ustawy. Ze swojej strony deklarujemy pełną gotowość do uczestnictwa w konsultacjach odnoszących się do zmiany ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych.

Legitymacja do złożenia petycji

Zgodnie z art. 63 Konstytucji RP, prawo do składania petycji, wniosków i skarg w interesie publicznym, własnym lub innej osoby za jej zgodą do organów władzy publicznej oraz do organizacji i instytucji społecznych w związku z wykonywanymi przez nie zadaniami zleconymi z zakresu administracji publicznej, przysługuje każdemu. Rzeczne prawo petycji oparte zostało zatem przez ustawodawcę na zasadzie powszechności.

Prawo petycji w szczególności przysługuje również wszelkim podmiotom zbiorowym. Na powyższe wskazuje zarówno literalne brzmienie przywołanego powyżej przepisu art. 63 *Konstytucji RP*, jak również podobny wniosek wynika z „ogólnej zasady przyjmowanej w nowszym orzecznictwie TK, że konstytucyjne gwarancje wolności i praw tylko wówczas nie odnoszą się do podmiotów zbiorowych, kiedy byłoby to sprzeczne z istotą tych wolności lub praw, czyli faktycznie byłoby niewykonalne. Autorami petycji mogą być zatem zrzeszenia (partie, związki zawodowe,

związki pracodawców, stowarzyszenia) (...)” (W. Sokolewicz, K. Wojtyczek [w:] *Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej. Komentarz. Tom II, wyd. II*, red. L. Garlicki, M. Zubik, Warszawa 2016, art. 63). Wprost stanowi o tym natomiast ustawa z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach (Dz.U. 2014 poz. 1195), [dalej: *uop*], która w art. 2 ust. 1 wskazuje, iż „*Petycja może być złożona przez osobę fizyczną, osobę prawną, jednostkę organizacyjną niebędącą osobą prawną lub grupę tych podmiotów (...)*”.

Wobec pojawiających się w doktrynie prawniczej wątpliwości, co do możliwości złożenia petycji przez organ sprawujący władzę publiczną, należy wskazać, że stowarzyszenia gminne tworzone na podstawie art. 84 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym do których odpowiednio stosuje się przepisy ustawy z dnia 7 kwietnia 1989 r. Prawo o stowarzyszeniach, nie są podmiotami sprawującymi władzę publiczną, w tym nie wykonują zadań publicznych, w związku z czym posiadają legitymację do składania petycji. Przepis art. 84 ust. 1, ustanawia wyłącznie dwa cele, dla których tworzone mogą być stowarzyszenia z udziałem gmin. Należą do nich wspieranie idei samorządu terytorialnego oraz obrona wspólnych interesów. W doktrynie prawa wskazuje się, iż „*Stowarzyszenia gmin nie mogą powstawać w celu wspólnego wykonywania zadań publicznych, gdyż dla wspólnej realizacji tychże celów służą formy współdziałania gmin określone w art. 64 i 74 ustawy, czyli związki i porozumienia. Określając swoje cele, stowarzyszenie musi więc działać w granicach wyznaczonych hipotezą art. 84 ust. 1 ustawy.*” (Z. Pławecki [w:] G. Jyż, A. Szewc, Z. Pławecki, *Ustawa o samorządzie gminnym. Komentarz*, wyd. IV, Warszawa 2012, art. 84, por. również: Art. 84 SamGminU red. Hauser 2011, wyd. 1/Dominowska). Rzeczne stowarzyszenia „*nie są one korporacją prawa publicznego, a więc nie mogą powstawać w celu wspólnego wykonywania zadań publicznych*” (tak D. Dąbek, *Prawo miejscowe*, Warszawa 2014, s. 190) oraz że „*na stowarzyszenie nie mogą być przeniesione kompetencje leżące w sferze imperium jednostki samorządowej, a zatem kompetencje o charakterze władczym*” (por. Z. Leoński, *Zarys prawa administracyjnego*, Warszawa 2006, s. 191).

Biorąc pod uwagę powyższe rozważania, uznać należy iż stowarzyszenia, w tym stowarzyszenia tworzone na podstawie art. 84 ustawy o samorządzie gminnym, posiadają legitymację do wykonywania prawa petycji, zagwarantowanego w art. 63 Konstytucji RP, stąd wystąpienie z niniejszym żądaniem nastąpiło w sposób prawidłowy oraz wywołuje skutki prawne.

